

عنوان مقاله:

بررسی پارادایمی تنگناهای مشارکت زنان در توسعه

محل انتشار:

همایش ملی نقش زنان در توسعه پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

شیلان خاکی - دانشجوی دکتری علوم سیاسی، عضو باشگاه پژوهشگران و جوان نخبگان، دانشگاه علوم و تحقیقات واحد سنج

ساریسا اردلان - دانشجوی دکتری روابط بین الملل دانشگاه گیلان

همایون عباسی - پژوهشگر نشریه فرهنگی سیاسی ژیلوان، کردستان

خلاصه مقاله:

جهان بحران های درهم پیچیده بسیار دارد که عمدتاً برآمده از روند توسعه ای ناپایدار است. اصطلاح توسعه پایدار در آخرین سال های قرن بیستم به بالنده ترین مناظره جهانی تبدیل شد و مبنای بسیاری از تحلیل و نظریه ها چالش محوری قرن بیست و یکم شد. در این میان مسیله لزوم مشارکت زنان در توسعه، کشف جدیدی نیست و دیر زمانی است که از لزوم به کارگیری نیروی تمام انسان ها در جامعه صحبت می شود. در این پژوهش که با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی به رشته تحریر درآمده و روش گردآوری داده های آن فن کتابخانه ای است، به دنبال اثبات این فرضیه هستیم که افزایش مشارکت زنان در جامعه ایران به خودی خود صورت نمی گیرد، بلکه به راهکارها مشخصی برای افزایش سطح این مشارکت نیاز است زیرا که الزامات جامعه ایران مانند هر جامعه در حال گذار یا در حال توسعه، مشارکت زنان را به عنوان نیمی از نیروهای فعال جامعه در عرصه های گوناگون ضروری می سازد که این مستلزم تحقق شرایطی عینی و ذهنی است. چرا که میزان مشارکت زنان در عرصه های مختلف یکی از شاخص های توسعه و نوسازی است.

کلمات کلیدی:

زنان، توسعه پایدار، مشارکت، خودآگاهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/605297>

